

Utorak, 27.11.2012.g.

Imam jednu dragu sestru u vjeri. Ona do sada i nije baš bila u vjeri, ali se

u zadnje vrijeme počelo u njoj nešto događati, GOSPODIN I MAJČICA

JE ZOVU!

Sretno djetinjstvo, pa rastava roditelja, pa rat u njezine pubertetske dane,

pa ženidba, dijete, pa rastava jer ju je muž ostavio radi druge, pa borba

za egzistenciju, briga o bolesnoj majci, kćer u pubertetu, stalna vrtnja u

kruga u želji da si pronađe nekog muškog da ponovno formira obitelj za

kojom jako žudi.

JEDNA DIVNA ŽENA, PREKRASNA DUŠA, NA VJETROMETINI

SVAKODNEVNOG ŽIVOTA.

I u zadnjih nekoliko mjeseci sam ju probao nekako "dovući" do

Gospodina. Jer sa strane se lako vidi kakvu pomoć treba onaj drugi, samo

je to teško živjeti.

I počela je ona pronalaziti svoj put prema Gospodinu.

I jučer mi je poslala jedan e-mail, PREKRASNO MALO

SVJEDOČANSTVO JEDNE DRAGE DUŠE KOJA SEBE SMATRA

SLABOM VJERNICOM, VELIKOM GRIJEŠNICOM, U SVAKODNEVNOJ

BORBI S KUŠNJAMA ŽIVOTA.

Mislim da će sve vas koji ovo pročitate neka riječ dirnuti, kako je i mene.

Evo što mi je napisala.

"Pozdrav dragi moji!

Nadam se da ste mi dobro u ove tmurne jesenske dane.

Meni vrijeme prebrzo prolazi, Bog mi je dao mogućnost da dane

popunim tako dobro da ne stignem razmišljati puno o onome

što mi nedostaje, al zato uživam u onome što mi je dano.

Drago mi je da to učim živjeti, i da to prihvaćam, jer drugačije

bilo bi samo patnja i mučenje.

Život nam nije dan da ga gledamo u njegovim nedostacima.

**Jer baš takvi kakvi jesmo Bogu smo najdraži, da se snalazimo u
danome i imamo povjerenja da nas vodi pravim putem, ako ga
vjerno slijedimo.**

“Tražio sam snagu...

I Bog mi je dao poteškoće koje su me osnažile.

Tražio sam mudrost...

I Bog mi je dao probleme koje je trebalo riješiti.

Tražio sam hrabrost...

I Bog mi je dao prepreke koje je trebalo

prevladati.

Tražio sam ljubav...

I Bog mi je dao ljude kojima je trebalo pomoći.

Tražio sam usluge...

Bog mi je dao prilike.

Tražio sam bogatstvo...

Bog mi je dao um i tijelo da mogu raditi.

Nisam dobio ništa od onog što sam tražio

Al dobio sam sve što mi je trebalo!"

"Lutajući" po tekstovima naletjela sam na ovaj pa da ti ga

proslijedim. Baš je onako nekako "živi tekst".

Dijete mi je ok. Škola, treninzi, neki "mujceki" na dvije noge

oko kuće se šecu. A s njom je hvala Bogu sve ok.

Majka se isto dobro drži.

A ja sam ti svakako, znaš moje zdravstvene i druge probleme...

...al znaš u što sam sigurna?

Sigurna sam da je Bog uvijek sa mnom. Svaki moj potez koliko

god se činio nekome sulud, bio je itekako promišljen i siguran.

Danas kad ja to gledam, to su bile “*prilike*” i “*prepreke*” mog

života. Puno radim, i ništa mi nije teško, taj posao trenutno

ispunjava neke druge moje praznine.

I možda nikad neke praznine neću moći ni popuniti onako kako

bi ja htjela, ali opet ne sumnjam u Njega.

Znam da On zna da je tako bolje za one oko mene i mene samu.

Mislim da sve ima svoj smisao i da se sve□ događa u pravom trenutku.

Ako Nebo strpljive voli, pa doći će vrijeme kad ću manje raditi i šetati s nekim ruku pod ruku (ako s nikim onda sa štapom pod stare dane i sa 72 mačke).

Nadam se da ste mi vi svi dobro, da se lagano pripremate za

advent. Evo mi smo već počele s anđelčićima uveseljavati stan.

Nekako smo moje dijete i ja konstatirale jučer da baš nekako

posebno osjećamo Božić koji dolazi.

Mir i dobro od srca."

BLAGOSLOVIO JU DRAGI BOG, NJU I NJEZINU OBITELJ!